

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Κροατία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Προϋπόθεση της έκδοσης δικαστικής απόφασης διαζυγίου είναι η κίνηση της κατάλληλης δικαστικής διαδικασίας διαζυγίου (τακτικής ή εκουσίας) από το/τα πρόσωπο/-α που νομιμοποιείται/-ούν σχετικά (*locus standi*), σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 50, 369 και 453 του νόμου περί οικογενειακού δικαίου [Obiteljski zakon - «ObZ 2015»), Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN») αριθ. 103/15]. Σε περίπτωση συζύγων που έχουν κοινό ανήλικό τέκνο, στην αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου πρέπει να προσαρτώνται τα κατάλληλα δικαιολογητικά (έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες οικογενειακής συμβουλευτικής και σχέδιο για τη ρύθμιση της κοινής γονικής μέριμνας - άρθρο 55 σε συνδυασμό με το άρθρο 456 του ObZ 2015). Παρόμοιες διατάξεις ισχύουν σε περίπτωση συζύγων που έχουν κοινό ανήλικό τέκνο και μόνο ο ένας σύζυγος υποβάλλει αίτηση διαζυγίου (έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες οικογενειακής συμβουλευτικής και αποδεικτικό συμμετοχής στην πρώτη συνεδρία οικογενειακής διαμεσολάβησης) - άρθρο 57 σε συνδυασμό με το άρθρο 379 του ObZ 2015).

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Οι προϋποθέσεις της έκδοσης διαζυγίου καθορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 51 του ObZ 2015. Κατ' εφαρμογή των νομοθετικών διατάξεων που προαναφέρθηκαν, το δικαστήριο λύει τον γάμο: 1. αν υπάρχει συμφωνία των συζύγων ως προς το διαζύγιο, 2. αν έχει κριθεί ότι η έγγαμη σχέση των συζύγων έχει υποστεί ισχυρό και μόνιμο κλονισμό ή 3. αν έχει παρέλθει ένα έτος από τη «λύση της συζυγικής ένωσης».

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μια έννομη συνέπεια της λύσης του γάμου είναι η παύση των ατομικών δικαιωμάτων και των καθηκόντων των συζύγων (άρθρα 30-33 του ObZ 2015). Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου ρητά ορίζει ότι σε περίπτωση λύσης του γάμου (με ακύρωση ή διαζύγιο), κάθε πρώην σύζυγος μπορεί να διατηρήσει το επώνυμο που είχε κατά τον χρόνο λύσης του γάμου (άρθρο 48 του ObZ 2015).

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Πριν από τη λύση του καθεστώτος περιουσιακών σχέσεων των συζύγων (με συμφωνία των συζύγων ή με δικαστική απόφαση - στο πλαίσιο της εκουσίας διαδικασίας), το συνηθέστερο ζήτημα που προκύπτει είναι ο διαχωρισμός των δικαιωμάτων και των πραγμάτων που απαρτίζουν τη γαμική περιουσία από τα δικαιώματα και τα πράγματα που απαρτίζουν την ατομική περιουσία του ενός ή του άλλου συζύγου (διαχωρισμός των τριών συνόλων περιουσιακών στοιχείων). Τα εν λόγω ζητήματα, σε περίπτωση που οι σύζυγοι δεν έχουν συνάψει συμφωνία για τη ρύθμιση των περιουσιακών σχέσεών τους (γαμικό σύμφωνο - άρθρα 40-42 ObZ 2015), επιλύονται με την κίνηση αστικής δίκης βάσει των σχετικών διατάξεων του ObZ (άρθρα 34-39 και άρθρα 43-46 του ObZ 2015), ενώ επικουρικά εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου για την κυριότητα και τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα, του νόμου για τις αστικές ενοχές, του νόμου για την κτηματογράφηση, του νόμου για τις εταιρείες, του νόμου για την αναγκαστική εκτέλεση και του κώδικα πολιτικής δικονομίας (άρθρα 38, 45 και 346 του Obz 2015).

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Οι έννομες συνέπειες που έχει η λύση του γάμου για τα ανήλικα τέκνα αφορούν διάφορα σημαντικά ζητήματα: με ποιον γονέα θα διαμένει το τέκνο μετά τη λύση του γάμου, την επικοινωνία με τον άλλον γονέα, τη διατροφή του τέκνου, τον τρόπο ρύθμισης των υπόλοιπων τομέων της γονικής μέριμνας (της εκπροσώπησης του τέκνου, της εκτέλεσης νομικών πράξεων, της διαχείρισης και διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του τέκνου, της εκπαίδευσης και της υγείας του τέκνου κ.ο.κ.). Οι σύζυγοι μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία ως προς τις εν λόγω έννομες συνέπειες του διαζυγίου (συμφωνία για από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας), επιλέγοντας με αυτόν τον τρόπο μια απλούστερη και ταχύτερη εξωδικαστική διαδικασία διαζυγίου (άρθρα 52, 54-55, 106, 453-460 του ObZ 2015). Εάν οι σύζυγοι δεν καταρτίσουν συμφωνία για από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας που να περιέχει συμφωνία για τις συναφείς έννομες συνέπειες του διαζυγίου, το δικαστήριο αποφασίζει αυτεπαγγέλτως για τα εν λόγω ζητήματα στο πλαίσιο της δίκης για την αγωγή διαζυγίου (άρθρα 53-54, 56-57 και 413 του ObZ 2015). Παρά ταύτα, οι γονείς μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου όσο εκκρεμεί η δίκη του διαζυγίου. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο θα εκδώσει την απόφασή του βασιζόμενο στη συμφωνία των συζύγων, εφόσον κρίνει ότι η εν λόγω συμφωνία εξυπηρετεί το γενικότερο συμφέρον του τέκνου (άρθρο 104/3 σε συνδυασμό με το άρθρο 420 του ObZ 2015).

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου παρέχει τη δυνατότητα στους συζύγους να υποβάλουν αξίωση διατροφής πριν από την περάτωση της δίκης διαζυγίου. Εάν δεν υποβλήθηκε αξίωση διατροφής κατά τη διάρκεια της δίκης διαζυγίου, ο πρώην σύζυγος μπορεί να ασκήσει αγωγή διατροφής μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την αμετάκλητη λύση του γάμου, εφόσον οι προϋποθέσεις διατροφής συνέτρεχαν κατά τον χρόνο περάτωσης της δίκης διαζυγίου και εξακολούθησαν να συντρέχουν έως την περάτωση της δίκης για τη διατροφή (άρθρα 295-301, 423-432 του ObZ 2015). Οι νόμιμες προϋποθέσεις της διατροφής είναι να μην διαθέτει ο αιτών σύζυγος επαρκή μέσα βιοπορισμού ή να μην είναι σε θέση να διασφαλίσει τον βιοπορισμό του από τα περιουσιακά του στοιχεία και να μην είναι σε θέση να εργαστεί ή να βρει απασχόληση, υπό τον όρο ότι ο υπόχρεος σε διατροφή σύζυγος διαθέτει επαρκή μέσα και δυνατότητες για να εκπληρώνει την υποχρέωση αυτή (άρθρο 295 του ObZ 2015). Η διατροφή καθορίζεται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Οι διατάξεις του άρθρου 298 του ObZ 2015 ορίζουν ότι η διατροφή συζύγου μπορεί να παρέχεται για διάστημα έως και ενός έτους, ανάλογα με τη διάρκεια του γάμου και τη δυνατότητα του αιτούντος να βιοπορισθεί επαρκώς στο άμεσο μέλλον με άλλον τρόπο. Ο ObZ 2015 ορίζει επίσης τους τυπικούς όρους καταβολής της διατροφής. Βάσει των διατάξεων του άρθρου 296 του ObZ 2015, η διατροφή καθορίζεται ως τακτικό μηνιαίο ποσό που προκαταβάλλεται. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί, κατόπιν αιτήματος του ενός ή και των δύο συζύγων, να διατάξει την εφάπαξ καταβολή, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 302 του ObZ 2015, σε περίπτωση διαζυγίου, οι σύζυγοι μπορούν να καταρτίσουν συμφωνία διατροφής (άρθρα 302, 470-473 του ObZ 2015).

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Στο οικογενειακό δίκαιο της Κροατίας δεν υπάρχει όρος ισοδύναμος με τον «δικαστικό χωρισμό». Ανάλογος όρος με τον «δικαστικό χωρισμό» στην υφιστάμενη νομοθεσία θα μπορούσε να είναι η «λύση της συζυγικής ένωσης» (*prestanak bračne zajednice*). Η «λύση της συζυγικής ένωσης» επέρχεται σε περίπτωση που οι σύζυγοι λύουν κάθε αμοιβαία σχέση που υφίσταται κανονικά στη συμβίωση, δηλαδή αν δεν επιθυμούν πλέον να ζουν ως σύζυγοι και να μοιράζονται και να πραγματώνουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο του συζυγικού βίου. Η λύση της συζυγικής ένωσης έχει σημασία στο πεδίο του γαμικού δικαίου διότι, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ObZ 2015, ένας από τους νόμιμους λόγους λύσης του γάμου είναι η παρέλευση ενός έτους από τη λύση της

συζυγικής ένωσης. Η λύση της συζυγικής ένωσης έχει επίσης ειδική σημασία κατά τον καθορισμό των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, διότι, βάσει του άρθρου 36 του ObZ 2015, τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησαν οι σύζυγοι από την εργασία τους κατά τη διάρκεια της συζυγικής ένωσης (και όχι αυτά που απέκτησαν κατά τη διάρκεια του γάμου) ή που απορρέουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία θεωρούνται περιουσιακά στοιχεία των συζύγων.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Στο οικογενειακό δίκαιο της Κροατίας δεν υπάρχει όρος ισοδύναμος με τον «δικαστικό χωρισμό». Ανάλογος όρος με τον «δικαστικό χωρισμό» στην υφιστάμενη νομοθεσία θα μπορούσε να είναι η «λύση της συζυγικής ένωσης» (*prestanak bračne zajednice*). Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου δεν ορίζει τις προϋποθέσεις για τη «λύση της συζυγικής ένωσης» διότι η συζυγική ένωση αποτελεί νομικό πρότυπο και αποτυπώνει το περιεχόμενο του συζυγικού βίου. Η λύση της συζυγικής ένωσης επέρχεται αν οι σύζυγοι λύσουν κάθε αμοιβαία σχέση που κανονικά εμπεριέχει ο συζυγικός βίος, δηλαδή αν δεν επιθυμούν πλέον να ζουν ως έγγαμο ζεύγος και να πραγματώνουν το ειδικό περιεχόμενο της εν λόγω σχέσης (λ.χ. παύσουν να επικοινωνούν κ.ο.κ). Η λύση της συζυγικής ένωσης εκδηλώνεται κατά κύριο λόγο στην πράξη με την αποχώρηση του ενός συζύγου από την κοινή εστία και την εγκατάλειψη του άλλου συζύγου.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Στο οικογενειακό δίκαιο της Κροατίας δεν υπάρχει όρος αντίστοιχος με τον «δικαστικό χωρισμό». Ανάλογος όρος με τον «δικαστικό χωρισμό» στην υφιστάμενη νομοθεσία θα μπορούσε να είναι η «λύση της συζυγικής ένωσης» (*prestanak bračne zajednice*). Η «λύση της συζυγικής ένωσης» έχει σημασία στο πεδίο του γαμικού δικαίου διότι, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ObZ 2015, ένας από τους νόμιμους λόγους λύσης του γάμου είναι η παρέλευση διαστήματος μεγαλύτερου του ενός έτους από τη «λύση της συζυγικής ένωσης». Η «λύση της συζυγικής ένωσης» έχει επίσης ειδική σημασία κατά τον καθορισμό των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, διότι, βάσει του άρθρου 36 του ObZ 2015, τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησαν οι σύζυγοι μέσω της εργασίας τους κατά τη διάρκεια της συζυγικής ένωσης (και όχι αυτά που απέκτησαν κατά τη διάρκεια του γάμου) ή που απορρέουν από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία θεωρούνται περιουσιακά στοιχεία των συζύγων. Η λογική του νομοθέτη είναι ότι η διάρκεια της συζυγικής ένωσης δεν συμπίπτει κατ' ανάγκη με τη διάρκεια του γάμου, ιδίως όταν ο γάμος καταλήγει σε διαζύγιο. Κατά κανόνα, η λύση της συζυγικής ένωσης επέρχεται πριν από την κίνηση της διαδικασίας διαζυγίου. Η διαδικασία διαζυγίου μπορεί συνεπώς να συνεχίζεται μετά τη «λύση της συζυγικής ένωσης» και συνήθως αυτό συμβαίνει (ιδίως αν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έγινε χρήση ένδικων μέσων).

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η «ακύρωση του γάμου» (*poništaj braka*) συνιστά έναν από τους λόγους λύσης του γάμου (άρθρο 47 του ObZ 2015) και μία από τις τρεις γαμικές διαφορές που ρυθμίζονται από την έννομη τάξη της Κροατίας (άρθρο 369 του Obz 2015). Η «ακύρωση του γάμου» συνιστά μια κύρωση οικογενειακού δικαίου που επιβάλλεται σε γάμο ο οποίος συνήφθη κατά παράβαση των διατάξεων που ρυθμίζουν την εγκυρότητα του γάμου (άρθρα 25-29 του ObZ 2015), και επέρχεται με μια διαδικασία που κινείται με την κατάθεση αγωγής (άρθρο 369 του Obz 2015). Οι διατάξεις για την «ακύρωση του γάμου» εφαρμόζονται σε περίπτωση άκυρου γάμου (άρθρα 29, 49, 369-378 του Obz 2015).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Γάμος που συνήφθη κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 25 έως 28 του ObZ 2015 (γάμος που συνήφθη από ανήλικους, πρόσωπα που δεν είχαν την ικανότητα να διακρίνουν το σωστό από το λάθος, πρόσωπα που έχουν αποστερηθεί τη δικαιοπρακτική ικανότητα να προβαίνουν σε δηλώσεις ως προς την προσωπική τους κατάσταση, πρόσωπα που είναι συγγενείς εξ αίματος ή από υιοθεσία, ή αν η νύφη ή ο γαμπρός είναι δίγαμος ή έχει ήδη υφιστάμενη μόνιμη συντροφική σχέση) είναι άκυρος και εφαρμόζονται σε αυτόν οι διατάξεις περί «ακύρωσης του γάμου» (άρθρο 29 του Obz 2015).

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Οι έννομες συνέπειες της «ακύρωσης του γάμου» ρυθμίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως στη λύση του γάμου με διαζύγιο (βλέπε την απάντηση στην ερώτηση αριθ. 3).

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στην έννομη τάξη της Κροατίας, το διαζύγιο ρυθμίζεται ως διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου, ενώ δεν προβλέπεται εξωδικαστική διαδικασία διαζυγίου. Παρά ταύτα, μία από τις θεμελιώδεις αρχές του οικογενειακού δικαίου, με ιδιαίτερη σπουδαιότητα στις διαδικασίες διαζυγίου, είναι η αρχή της συναινετικής διευθέτησης των οικογενειακών σχέσεων, που ενθαρρύνει τη συναινετική διευθέτηση των οικογενειακών σχέσεων και υπογραμμίζει ότι η εν λόγω διευθέτηση αποτελεί καθήκον όλων των οργάνων που παρέχουν επαγγελματική συνδρομή στην οικογένεια ή αποφασίζουν επί των οικογενειακών σχέσεων (άρθρο 9 του ObZ 2015). Ως εκ τούτου, το οικογενειακό δίκαιο προβλέπει δύο είδη εξωδικαστικών διαδικασιών, που αποσκοπούν στη συναινετική διευθέτηση των ζητημάτων που συναρτώνται με το διαζύγιο: τις υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικής (άρθρα 321-330 του ObZ 2015) και την οικογενειακή διαμεσολάβηση (άρθρα 331-344 του Obz 2015). Οι υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικής διενεργούνται από ομάδα εμπειρογνομόνων του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών και συνιστούν μια μορφή στήριξης των μελών της οικογένειας (λ.χ., των συζύγων που επιθυμούν να κινήσουν διαδικασία διαζυγίου και έχουν ανήλικο τέκνο μαζί) ώστε να λάβουν συναινετικές αποφάσεις για τις οικογενειακές σχέσεις, με ιδιαίτερη μέριμνα για την προστασία των οικογενειακών σχέσεων που περιλαμβάνουν τέκνα (λ.χ., με την εκπόνηση σχεδίου για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας – συμφωνητικού για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου, που πρέπει να ορίζει αναλυτικά: τον τόπο και τη διεύθυνση κατοικίας του τέκνου, τον χρόνο που θα περνά το τέκνο με κάθε γονέα, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι πληροφορίες που αφορούν τη συναίνεση για σημαντικές αποφάσεις, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι σημαντικές πληροφορίες που αφορούν το τέκνο, το ποσό της διατροφής που θα υποχρεούται να καταβάλλει ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, καθώς και τον τρόπο επίλυσης των μελλοντικών ζητημάτων), λαμβανομένων υπόψη των έννομων συνεπειών που θα έχει η μη επίτευξη συμφωνίας και η κίνηση διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου για να αποφασιστούν τα προσωπικά δικαιώματα των τέκνων. Η οικογενειακή διαμεσολάβηση είναι μια διαδικασία με την οποία τα μέρη επιχειρούν να επιλύσουν συναινετικά τις οικογενειακές διαφορές με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων οικογενειακών διαμεσολαβητών. Κύριος σκοπός της διαδικασίας είναι η κατάρτιση ενός σχεδίου για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας και άλλων συμφωνιών που αφορούν το τέκνο, καθώς και τη ρύθμιση κάθε άλλου ζητήματος περιουσιακού ή άλλου χαρακτήρα.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνηχοθούν με την αγωγή;

Στην περίπτωση συζύγων που δεν έχουν κοινό ανήλικό τέκνο, η δικαστική διαδικασία μπορεί να κινηθεί είτε με την κατάθεση αίτησης διαζυγίου από έναν σύζυγο είτε με την κατάθεση αίτησης έκδοσης συναινετικού διαζυγίου και από τους δύο συζύγους (άρθρο 50 του ObZ 2015). Και στις δυο περιπτώσεις, η εξωδικαστική διαδικασία των υποχρεωτικών συνεδριών συμβουλευτικής (μια μορφή εξειδικευμένης συνδρομής στα μέλη της οικογένειας ώστε να λάβουν συναινετικές αποφάσεις για τις οικογενειακές σχέσεις, που παρέχεται από ομάδα εμπειρογνομόνων του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών) δεν εφαρμόζεται (άρθρα 321-322 του ObZ 2015) και οι σύζυγοι κινούν απευθείας τη διαδικασία διαζυγίου ενώπιον δικαστηρίου (δικαστική ή εξωδικαστική), που είναι σχετικά ευχερής και ταχεία. Όλα τα ανωτέρω εφαρμόζονται αναλογικά και στις δικαστικές διαδικασίες ακύρωσης γάμου όταν οι σύζυγοι δεν έχουν κοινό ανήλικό τέκνο.

Στην περίπτωση συζύγων που έχουν κοινό ανήλικό τέκνο, η δικαστική διαδικασία μπορεί να κινηθεί είτε με την κατάθεση αγωγής διαζυγίου από έναν σύζυγο είτε με την κατάθεση αίτησης έκδοσης συναινετικού διαζυγίου και από τους δύο συζύγους (άρθρο 50 του ObZ 2015). Ωστόσο, πριν από την κίνηση της διαδικασίας διαζυγίου (με αγωγή ή αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου), όταν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικό τέκνο, οφείλουν να συμμετάσχουν στην εξωδικαστική διαδικασία των υποχρεωτικών συνεδριών συμβουλευτικής (μια μορφή εξειδικευμένης συνδρομής στα μέλη της οικογένειας ώστε να λάβουν

συναινετικές αποφάσεις για τις οικογενειακές σχέσεις, που παρέχεται από ομάδα εμπειρογνομόνων του Τμήματος Κοινωνικών Υπηρεσιών) (άρθρα 321-322 του ObZ 2015). Σκοπός της εν λόγω διαδικασίας είναι η παροχή επαγγελματικής συνδρομής στους συζύγους, στην οποία περιλαμβάνεται η εκπόνηση συμφωνίας για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας –συμφωνητικού για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου, που πρέπει να ορίζει αναλυτικά: τον τόπο και τη διεύθυνση κατοικίας του τέκνου, τον χρόνο που θα περνά το τέκνο με κάθε γονέα, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι πληροφορίες που αφορούν τη συναίεση για σημαντικές αποφάσεις, τον τρόπο που θα διαμοιράζονται οι σημαντικές πληροφορίες που αφορούν το τέκνο, το ποσό της διατροφής που θα υποχρεούται να καταβάλλει ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, καθώς και τον τρόπο επίλυσης των μελλοντικών ζητημάτων. Οι γονείς μπορούν να εκπονήσουν τη συμφωνία για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας κατά τη διάρκεια των υποχρεωτικών συνεδριών συμβουλευτικής, αλλά μπορούν να την εκπονήσουν και ανεξάρτητα ή στο πλαίσιο της διαδικασίας οικογενειακής διαμεσολάβησης (εξωδικαστική διαδικασία κατά την οποία τα μέρη επιχειρούν να επιλύσουν συναινετικά τις διαφορές από τις οικογενειακές σχέσεις με τη συνδρομή ενός ή περισσοτέρων οικογενειακών διαμεσολαβητών – άρθρο 331 του ObZ 2015). Με την εκπόνηση συμφωνίας για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας, οι σύζυγοι μπορούν να κινήσουν μια απλούστερη και ταχύτερη εξωδικαστική διαδικασία διαζυγίου, που κινείται με την κατάθεση αίτησης (άρθρα 52, 54-55, 106, 453-460 του ObZ 2015). Οι σύζυγοι που έχουν κοινό ανήλικό τέκνο υποχρεούνται να συνυποβάλουν με την αίτηση έκδοσης συναινετικού διαζυγίου έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικής που αναφέρονται στο άρθρο 324 του ObZ 2015, καθώς και συμφωνητικό για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 106 του ObZ 2015) (άρθρο 456 Obz 2015). Αν οι σύζυγοι δεν καταρτίσουν συμφωνητικό για τη ρύθμιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας που να περιέχει συμφωνία για τις έννομες συνέπειες του διαζυγίου που προαναφέρθηκαν, η απόφαση για τα εν λόγω ζητήματα εκδίδεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε δικαστική διαδικασία που κινείται με αγωγή διαζυγίου (άρθρα 53-54, 56-57 και 413 του ObZ 2015). Αν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικό τέκνο, υποχρεούνται να επισυνάψουν στην αγωγή διαζυγίου τους έκθεση για τις υποχρεωτικές συνεδρίες συμβουλευτικής του άρθρου 324 Obz 2015, καθώς και αποδεικτικό συμμετοχής στην πρώτη συνεδρία οικογενειακής διαμεσολάβησης (άρθρο 379 του ObZ 2015).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Στην Κροατία, η νομική συνδρομή και η δυνατότητα απαλλαγής από την καταβολή των δικαστικών εξόδων και των δικαστικών τελών ρυθμίζονται στον νόμο περί δωρεάν νομικής συνδρομής [Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći - «ZBPP», Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 143/2013]. Δικαίωμα πρωτογενούς νομικής συνδρομής σε όλες τις διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των γαμικών διαφορών και των άλλων διαδικασιών οικογενειακού δικαίου, παρέχεται στα πρόσωπα που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις (άρθρα 9-11 του ZBPP). Δικαίωμα δευτερογενούς νομικής συνδρομής στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου και τις άλλες διαδικασίες που προβλέπονται στον νόμο, παρέχεται στα πρόσωπα που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις (άρθρα 12-25 του ZBPP). Το ζήτημα της έκδοσης απόφασης που να χορηγεί απαλλαγή από την καταβολή των δικαστικών εξόδων για συγκεκριμένες διαδικασίες, μεταξύ των οποίων οι διαδικασίες οικογενειακού δικαίου, ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 3 του ZBPP. Το ζήτημα της έκδοσης απόφασης που να χορηγεί απαλλαγή από την καταβολή των δικαστικών τελών για όλες τις διαδικασίες, μεταξύ των οποίων οι διαδικασίες οικογενειακού δικαίου, ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 παράγραφος 4 του ZBPP. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίνεται στις διατάξεις: α) που ρυθμίζουν την παροχή δευτερογενούς νομικής συνδρομής χωρίς καθορισμό της οικονομικής κατάστασης του οικείου προσώπου (άρθρο 15 του ZBPP), β) που ρυθμίζουν τη διαδικασία χορήγησης δευτερογενούς νομικής συνδρομής (άρθρα 16-18 του ZBPP), γ) που ρυθμίζουν το πεδίο εφαρμογής της παροχής δευτερογενούς νομικής συνδρομής (άρθρο 19 του ZBPP), δ) που ρυθμίζουν τα διαδικαστικά και άλλα ζητήματα που είναι σημαντικά για την παροχή της δωρεάν νομικής συνδρομής (άρθρα 20-25 του ZBPP). Ταυτόχρονα, προσοχή πρέπει να δίνεται στο άρθρο 6 του νόμου περί δικαστικών τελών [Zakon o sudskim pristojbama, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15], ως προς τους διαδικούς που απαλλάσσονται σε κάθε περίπτωση από την καταβολή δικαστικών τελών.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Επιτρέπεται η άσκηση έφεσης κατά απόφασης διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου. Και οι δύο διάδικοι έχουν αυτό το δικαίωμα. Ο νόμος περί οικογενειακού δικαίου δεν ρυθμίζει ρητά την έφεση στις γαμικές διαφορές, ωστόσο οι διατάξεις του άρθρου 346 καθιερώνουν την επικουρική εφαρμογή των διατάξεων του κώδικα πολιτικής δικονομίας [Zakon o radničnom postupku - «ZPP», Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 και 89/14].

Στο άρθρο 348, ο ZPP ρυθμίζει την έφεση κατά ετυμηγορίας, ενώ στο άρθρο 378 ρυθμίζει την έφεση κατά απόφασης. Ως προς τα ένδικα μέσα, ο Obz 2015 ορίζει ότι δεν επιτρέπεται η αναθεώρηση (άρθρο 373 του Obz 2015) ετυμηγοριών που έχουν εκδοθεί επί γαμικής διαφοράς σε δεύτερο βαθμό.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας (κανονισμός Βρυξέλλες Ια), οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς καμία διαδικασία (άρθρο 21 παράγραφος 1), ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, οι αιτήσεις για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση υπάγονται στην κατά τόπο αρμοδιότητα του οικείου δικαστηρίου από τον κατάλογο που κοινοποιεί κάθε κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 68 και υπόκεινται στους όρους του άρθρου 37 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να επισημανθεί ότι, με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 3 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί, χωρίς καμία διαδικασία, να επιφέρει τροποποιήσεις στα ληξιαρχικά βιβλία του βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν υπόκειται σε περαιτέρω ένδικα μέσα κατά το δικαίω του εν λόγω κράτους μέλους.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Οι αιτήσεις για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση (άρθρο 21 παράγραφος 3, κανονισμός Βρυξέλλες Ια) υπάγονται στην κατά τόπο αρμοδιότητα του οικείου δικαστηρίου από τον κατάλογο, όπως αναφέρεται στην απάντηση της ερώτησης αριθ. 14. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζεται η διαδικασία του κεφαλαίου III τμήμα 2 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια.

Το ένδικο μέσο, δηλαδή η προβλεπόμενη από το άρθρο 33 του κανονισμού Βρυξέλλες Ια προσφυγή, ασκείται στα δευτεροβάθμια (περιφερειακά) δικαστήρια μέσω του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (του κατά τόπο αρμόδιου τοπικού δικαστηρίου από τον ανωτέρω αναφερόμενο κατάλογο).

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Εφαρμοστέο δικαίωμα για το διαζύγιο είναι το δικαίωμα της χώρας της οποίας είναι πολίτες οι σύζυγοι κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής.

Εάν κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής οι σύζυγοι είναι πολίτες διαφορετικών χωρών, εφαρμόζονται σωρευτικά τα δίκαια των χωρών των οποίων είναι πολίτες, σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 2 του νόμου για την επίλυση των συγκρούσεων νόμων με άλλες χώρες σε ορισμένες υποθέσεις [Zakon o rješavanju sukoba zakona s prorisima drugih zemalja u određenim odnosima, Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας (Narodne Novine - «NN»), αριθ. 53/91, 88/01]. Εάν ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί βάσει του δικαίου των χωρών των οποίων είναι πολίτες οι σύζυγοι, εφαρμόζεται το κροατικό δικαίωμα για τη λύση του γάμου, αν ένας από τους συζύγους είχε μόνιμη κατοικία στην Κροατία κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής.

Εάν ο ένας από τους συζύγους είναι Κροάτης πολίτης χωρίς μόνιμη κατοικία στην Κροατία και ο γάμος δεν μπορεί να λυθεί βάσει του νόμου που προσδιορίζεται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 του νόμου για την επίλυση των συγκρούσεων νόμων με άλλες χώρες σε ορισμένες υποθέσεις, εφαρμόζεται το κροατικό δίκαιο.

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/08/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.